

İŞÇİ BİRLİĞİ

İŞÇİ - KİTLE GAZETESİ

Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin!

Herkesin Yeteneğinden,
Herkesine İhtiyacına Göre!

42. Yıldönümünde 15/16 Haziran Direnişi Nasıl Anıldı? Nasıl Yapılmalıydı...

15-16 Haziran 1970

15/16 Haziran Direnişi'nin her yıldönümünde *Kolektifimiz*'in kapısını çalanlar çoğalmaktadır. Hangi konu ve sorun üzerine olursa olsun *Kolektifimiz*'in kapısını çalanlar doğru bir adrese yolunu düşürmüştür. Üretim faaliyetinde bulunduğumuz işliğimizde bizim insanımız daima dostluk ve dayanışma görmektedir. Yeter ki kolektif aklı, bilinci ve eylemi örgütlemekten yana olsun. Yeter ki sınıf ve sınıf mücadelesini esas alan kavgamızın içeriğini öğrenmiş olsun. Yeter ki dürüst, samimi ve ilkeli olsun...

Kolektifimiz Çalışanları; Sınıfımızın karşısında olan ve kimi niyetlerle kapımızı çalanlara ise proletarya diploması çerçevesinde bir tavır sergilenmektedir.

1970 - 15/16 Haziran tutsaklarının İstanbul Kartal-Maltepe Askeri Ceza ve Tutukevinde kendi aralarında "cezaevi mavrası" olarak isimlendirdiği ve "Üç K" olarak simgeleştirdiği (Komünist-Kürt-Kızılbaş) (KKK) gelenek ve kültüründen olsa gerek, kapımızı çalan her kişi, grup, çevre ve örgüt Büro'da devamlı ciddi bir muhatapla karşılaşır.

İşliğimize gelenlerin; "Zahmet oldu, rahatsız ettik, işinizden alıkoyduk, vb." sözlerine bizler de; "Bir baş gelince bir kış kalkar" Kızılbaş geleneğindeki özdeyişlerimizi dile getirip ayağa kalkarak, güler yüzle konuklarımızı karşılarız. Burjuvazinin biçimsel randevu ve nezaket kurallarına uymayız. Kapımıza kadar gelenler için işimizi de bırakabiliriz, randevularımızı da iptal edebiliriz. Gelenlerin niyetini öğrenmeye ve vereceği mesajı anlamaya çalışırız. *Kolektifimize* bizzat gelerek iletilen önerilerini dinleriz. Kitap, dergi ve gazete arşivimizi esirgemez, her konudaki talep ve ihtiyaçlarını gücümüzce de karşılamaya çalışırız.

15/16 Haziran Direnişi'nin her yıldönümünde de "evde kalmış kızlar misali kısmetimiz açılır" ve de kapımızı çalanların sayısı çoğalır. Fena halde burjuva feminist akımlara bulaşmış olan kadınlar elbette bu türden bir halk deyimini kullanmış oluşumuza bozulacak, kaşlarını çatacak ve gardını alıp bizlere saldıracaktır. Bunu da biliyoruz. Kim nasıl algılıyorsa algılamış olsun herkes ideolojik/sınıfsal konumuna göre hakkımızdaki "yargısında" özgürdür. Bizlerin Proleter devrimci lisanımız ve de kastımız ise son derece açıktır.

Sınıflar mücadelesini rutin takvim devrimciliğine dönüştüren burjuva ve küçükburjuva "sol" akımlar, takvim Haziran ayına geldiğinde, senede bir gün de olsa bizleri hatırlarlar. Aradan 42 yıl geçti. 15/16 Haziran Direnişi'nin her yıldönümü vesilesiyle ya da kimi niyet ve amaçlarla da olsa, hatırlanmak, aranıp sorulmak,

tarihimizi yapanlardan öğrenmeye çalışmak elbette sevindiricidir. Fakat bir yandan burjuva ideolojisi ve revizyonizmin, diğer yandan emperyalist-kapitalizmin çok yönlü kuşatma ve yabancılaştırma yöntemlerinin “sol cenah” örgütleri üzerindeki olumsuz etkilerini geriletip kıramadığımız için de yüreğimiz buruktur. Bireyci, benmerkezci, kendi grubu dışında gözü bir şey görmeyen, inkârcı, fanatik ve sekter insan malzemesi ile konuşmak taraflara sıkıntı vermektedir. Böyleleri 15/16 Haziran’a da umutsuz, ufuksuz pencerelerinden bakmayı tercih etmektedir. Onlarla ne keyifli iki bardak çay içebilirsin ne de tartışıp sohbet edebilirsin...

Evet, *Kolektifimiz Çalışanları*, işçi sınıfı ve emekçi halklarımızın çocuklarıdır. Yaşadığımız coğrafyadaki bizim insanlarımızın ekmeğini yedik, suyunu içtik, havasını teneffüs ettik, evlerinde konuk olduk. Bu memleketin kırında kentinde soluklandık, anılan ve anılmayan devrimci işler yaptık. Emekçi halklarımızın sınıfsal kökenini, dilini, kültürünü, inanç sistemini, gelenek ve göreneklerini öğrenmeye çalıştık. Sınıf mücadelesinde taraf olduk. Fabrikalarında ve işliklerinde çalıştık. Mahpushanelerinde yattık, sistemin tezgâhlarından ve işlemlerinden geçtik... Her şeye ve aleyhimizdeki pek çok faktöre rağmen, yine de tarihsel iyimserliğimizi kaybetmemeye çalıştık. Devrimci hareketimizin yeni nitelikler kazanabilmesi için terimizi ve kanımızı seve seve akıttık. Elimizdeki *Kurum* ve *Araç*larımızla üretim faaliyetinde bulunurken de sürekli biçimde kolektif çabaları öne çıkardık. İş ve emek sevgisi ile çalıştık. Çalışmayı, paylaşmayı, bölüşmeyi, komünal değerlerimizi geliştirip güçlendirmeyi daima öne çıkardık. Bizleri vareden sınıfa, topluma, sürece, tarihe ve emekçi halklarımıza karşı büyük bir borcumuzun olduğunu unutmadık.

15/16 Haziran Direnişi/Ayaklanması; bir yanıyla tutarlı bir tarih ve sınıf bilinciyle hareket ederek bu borcumuzun nasıl ödenmesi gerektiğinin pratikteki özgün bir ifadesi ve göstergesidir.

15/16 Haziran Direnişi/Ayaklanması; aynı zamanda bağımsız sınıf tavrımızın, Bilimsel Komünizme, Devrimci tarih ve geleneklerimize bağlılığımızın ve de teori pratiğimizin sınındığı bir ân’dır.

Yerli komünarlarımız 15/16 Haziran’da eylemleriyle devrimci mücadelede tutulacak *Sınıf Ana Halkasını* gösterdi. Devrimci Proletarya siyasal/sosyal/evrensel kurtuluşumuzun -proleter devrimin- manifestosunu yazdı. Tutarlı-Somut-Amaçlı bir iktidar mücadelesindeki program ve projelerimizde işçi sınıfının siyasal ve sendikal birliğinin önemini öğretti. *Parti* ve *Partileşme Sorunu*’nundaki yanlışlığı, hata ve yanlışlarımızın nasıl aşılacağını işaretledi. Kütlesel çıkışlarımızda devrimci kurmay ve öznelimizin rolünün önemini bilince taşıdı. Marksizm-Leninizme aykırı olan “öncü parti”, “ideolojik öncülük”, “silahlı propaganda” gibi küçükburjuva “sol” terminolojilerin yanlışlığını öğretti. Sovyet, Çin, Latin Amerika’nın devrimci deneyimleriyle, Filistin Kurtuluş hareketi gibi deneyimlerin bulunduğumuz coğrafyaya eklettik, pragmatik yöntemlerle taşınmasının yanlışlığını öğretirken, orijinal sınıf ilişki ve çelişkilerimizle kendi yerli ve özgün sentezimizin hangi temelde üretileceğini gösterdi. Burjuva ve küçükburjuva “sol” akımların bu memlekete hesapsızca taşıdığı devrim simyacılığını açığa vurdu. Proleter devrim yolunun ideolojik, politik ve örgütsel güvencesi olan *Sınıf Partisi*’nin oluşturulması davasının en büyük iç düşmanı olan sağ ve “sol” teslimiyetçi oportünizmi açığa vurdu. Aşırı teorizm ve entelektüalizme kayan, “sosyalist/marksist” ve “marksolog” geçinen eloğullarını teşhir etti. Devlet tekelci kapitalizminin işçi sınıfı ve emekçi halklarımız üzerindeki baskı ve terörünün aşılması için *birleşik, güçlü ve donanımlı Sınıf Partisi*’nin oluşturulmasının şart olduğunu bilince çıkardı. Sınıf mücadelesinde *Komünistlerin Birliği* sorunsalının gecikmeden gerçekleştirilmesini hatırlatarak öğretti.

15/16 Haziran Direnişi’ni tabanda ören, eylemde öncülük görevini yerine getiren, hareketi amacına taşıyan, poliste, işkencede dik ve onurlu duran Proleter Devrimci Kadrolar; hapishanedeki yaşamında da proleter devrimci nitelikleriyle dik durdu. Mahkemelerde 15/16 Haziran’ın tarihsel/sosyal/sınıfsal haklılığını savundu. Sosyalizmin onurlu sesini haykırma görevini üstlendi. DİSK’in sendika bürokratları ile işçi aristokratları ise ideolojik ve sınıfsal karakterlerine uygun düşen uzlaşmacı/kaypak bir pozisyona girerek bu hareketi içinden vurmaya yeltendi ve davaya ihanet etti.

Evet, aradan 42 yıl geçmesine rağmen, işçi sınıfının siyasal ve sendikal birliği mücadelesi, bir yandan sendika bürokratlarının 15/16 Haziran’da sergilediği kaypak tavırlarla, diğer yandan sağ ve “sol” teslimiyetçi oportünist akım temsilcilerinin devrimci harekete verdiği zararlar, ne hazine, günümüzde de sürdürülmektedir.

Bu çifte ihanetler çeşitli basın-yayın organlarında ve TV’lerde gerçekleştirilen programlarda hâlâ suvunulagelmektedir(!) ve de 15/16 Haziran Direnişi’nin tarihsel/sosyal/sınıfsal haklılığı ile sosyalizmi mahkemelerde savunan militan işçilerin kavgasının üstü örtülmek istenmektedir. Diğer yandan sınıf ve sınıf mücadelesi diye bir sorunu olmayan, fakat “sosyalizm/devrim” diye titreşen bilcümle küçükburjuva “sol” avantürye takımı tarafından 15/16 Haziran’ın verdiği işçi sınıfının siyasal ve sendikal birliği davası ile sınıf/parti/devrim mesajı bir türlü anlaşılma ve da anlamamazlıktan gelindi.

Günümüzdeki “sol cenah” örgütlerinin pratikte sergilediği politikasızlık ve “örgütler anarşisi” hastalığı işte buradan kaynaklanmaktadır. Sağ ve “sol” teslimiyetçi oportünist akımların Bilimsel Komünizm temelindeki Devrimci ve Marksist Kadrolara karşı olan teori pratiğinin beslendiği yer de burasıdır.

Organik ilişkili siyasî bir hareket olan 15/16 Haziran Direnişi henüz daha aşılamadı. 15/16 Haziran’ı doğuran nedenlerin araştırılması, örgütlenişi, proletaryanın eylemdeki militan tavrı, eylemin ülke çapında yaygınlık göstermesi, devrimci coşkusu ve ruhu, talep ve sloganları ve eylemin doğurduğu çok yönlü sonuçları “sol cehahta” dürüst ve ilkeli biçimde tartışılmadı.

15/16 Haziran Direnişi neden sıkıyönetim ile durdurulmak istendi? Bu konu dürüst ve ilkeli biçimde tartışılmıyor. “Yönetenlerin hoşnutsuzluğu ve yönetemez bir duruma düştüğü; yönetilenlerin de hoşnutsuzluğu ve haklı talepleriyle sokağı deneyerek ayaklandığı...” çok anlamlı tarihsel bir süreçte, Orgeneral Memduh Tağmaç; “toplumdaki **sosyal bilinçlenme ekonomik büyümenin önüne geçti**” derken sınıf mücadelesinde hâkim gerici sınıfların çıkarlarını savunuyordu. O dönemin iktidarı olan Adalet Partisi sınıf düşmanı konumuyla siyasal/ekonomik bir bunalımının içindeydi. 12 Mart 1971 askeri faşist darbesinin asıl amacı yaygınlık gösteren sınıfsal hareketin bastırılması idi.

Proletarya bu tarihsel eylemiyle hâkim gerici sınıfların hini hacette kendi yasalarını dahi çiğneyişine, baskısına, terörüne ve demagojilerine karşı hak ettikleri cevabı anladıkları dilde verdi. İşçi sınıfı yüz yıllı aşkın sınıf mücadelesi tarihimiz ve devrimci geleneklerimizle “*Politikada ben de varım!*” dedi. Dosta-düşmana, burjuva ve küçükburjuva “sol” akımlara unutamayacakları bir tarih ve sınıf dersi verdi.

15/16 Haziran Direnişi’nin Kadroları eylemleriyle bilimsel öğretiyeye uygun düşen parolayı işaretledi: *Gündem: Komünistlerin Birliği, Baş Çelişki: Proletarya-Burjuvazi, Kavga: Kapitalizm-Komünizm!..*

15/16 Haziran Direnişi’nin 42. Yıldönümünü “sol cenah” Örgütleri Nasıl Karşladı?

Bu konu oldukça tartışmalı bir konudur. Gerek “sol cenah” örgütlerinin konumu gerekse barındırdığı insan malzemesinin niteliği ve bu konudaki tavrı da çok tartışmalıdır.

15/16 Haziran Direnişi’nin 42. yıldönümü günleri; 1 Mayıs Birlik-Dayanışma-Mücadele Günü, 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü, 21 Mart Newroz -Yeni Günü Selamlama- tarihlerindeki gibi kütleli çıkışlarla anılmamaktadır. Anılan bu önemli tarihsel günlerimize flama ve pankartları ve kütleliyle hazırlanan örgütler, sıra 15/16 Haziran Direnişi’ni anmaya gelince:

- Kimileri âdeta “yasak savar” misali bir pozisyona girmektedir.
- Sağ teslimiyetçi oportünizmin temsilcileri sendika bürokratlarıyla işçi aristokratlarını öne çıkarıp DİSK’i DİSK yapan ve de devrimci geleneklerimizin bir ürünü olan Proleter Devrimci Kadroların militan tavrını gölgelemeye yeltendi!
- Sosyal sınıf ve sosyolojik emekçi halklar gereğinden habersiz kimi “sol” akımlar ise inkârcı, sekte ve fanatik tavırlarıyla küçükburjuva “sol” avantürnye akımları 15/16 Haziran’ın önüne koymayı denedi!
- Yaşadığımız coğrafyadaki sınıf çelişkilerini görmeyip Türkiye’yi hâlâ “yarısömürge” ve “yarıfeodal” olarak tanımlayamaya kalkışanlar sınıfta kaldı. Ayrıca, 15/16 Haziran etkinliklerinde; **İdeolojiPartiProgramSınıf** konularına küçükburjuva “sol” akım temsilcilerinin aklının ermediği yeniden görüldü.
- Sınıfı ve sınıf mücadelesini esas almayan kim “sol” akımlar 15/16 Haziran’ı yalnızca hamasetle dile getirmekte ve yeni bir şey üretememektedir.
- Kimileri de “dar grup kültü ya da tapınımı” yöntemiyle kendiliğinden kurulan örgütler sosyal pratikte işlevsiz bir duruma gelen konumlarını yücelterek hayatın ve mücadelenin asla doğrulamadığı teori pratiklerini tekrarlamaktadır!
- Kimileri kendiliğinden kurduğu örgütünün “vukuatını” görmeden organik ilişkili 15/16 Haziran Direnişi’ni hâlâ ve gözümüzün içine baka baka “kendiliğinden” bir hareket olarak değerlendirmeye yeltenmektedir!

- Kimileri ise 15/16 Haziran'ı "sponsorlu, şarkılı türkölü" eğlencelilere kurban etmektedir!
- Sendikalizmi ve parlamentarizmi birbirine karıştıran yalancı komünistler devrimci tarih ve geleneklerimizi çarpıtıp sulandırarak 15/16 Haziran'ın verdiği sınıfsal mesajı sömürmeye kalkışmaktadır!
- Kimileri 15/16 Haziran'ı hazırlayan tarihsel, sosyal, siyasal ve sınıfsal özünden soyutlayarak, günümüzde daha da şiddetlenen sınıf mücadelesinde tutulacak **Sınıf Ana Halkasını** göz ardı etmektedir!
- Kimileri bu süreçten çıkarılan çok yönlü ders ve sonuçları çarpıtarak hem kendi amentüsünü okumakta hem de "sol cenah" örgütlerinin işlevsizliğini, "örgütler anarşisi" hastalığını kutsayarak işin içinden çıkmaya çabalamaktadır!
- Kimileri de Ulusallık/Sınıfsallık dinamiklerinin diyalektik birliği ilkeselliğini darbeleyerek, "çatı, seçim, kongre, geçim partisi" uvertürleriyle burjuva demokrat bir çizgiye evrilen Kürt ulusal hareketine ilkesiz ve faydacı niyetlerle tutunarak **Komünistlerin Birliği** davasının önünü kesmeye çalışmaktadır!
- Kimileri de; ayağını bastığı toprakların sınıf mücadelesini, emekçi halk hareketlerini incelemek/tanımak ve de kendi özgün sentezimizi üretmek dururken Latin Amerika'daki sınıf dışı hareketlerle "ultra sol" anlayışları yüceltip 15/16 Haziran'ın önüne geçirmektedir!
- Ne sosyal ne de demokrat olan gerici CHP bile 15/16 Haziran'ı "demokrasi mücadelesinin zaferi" olarak değerlendirebilmekte!..
- Nasyonal solcular da 15/16 Haziran'ı "Millî Hükümet" ve "Bağımsız Türkiye" melodilerine uyarlamaya yeltenmekte!..
- Kimileri düzenledikleri yürüyüş ve örgütsüz ajitasyon yanı ağır basan basın açıklamalarıyla 15/16 Haziran'ı andı!
- Kimileri örgüt flamalarını yarıştırdırcasına ve de burjuvaziye zarar vermeyen, yasak savarcasına eylem yaptı!
- Elinde radyosu, ajansı ve televizyonu olan kimileri de; ideolojik, politik, örgütsel duruş ve kavrayışlarına uygun biçimlerde 15/16 Haziran'ı yorumlamaya yeltendi!
- Mevcut "sol cenah" örgütleri aradan geçen 42 yılda işçi sınıfının siyasal ve sendikal birliği davasına olumlu yönden hiçbir katkı yapmadı. Çok keskin biçimlerde "sosyalizm/devrim" laflarını telaffuz ettiler, fakat teori pratikleriyle burjuvaziye "kalp ilacı" oldular. Proletaryanın kurmaylık ve güvencesinden yoksun küçükburjuva "sol" unsurları ateş hattına sürdüler!
- Hayatın ve mücadelenin asla doğrulamayıp reddettiği teori pratiklerini düzeltme cihetine gitmediler. Komünistlerin geliştirdiği tez ve tahlillerini hiçbir zaman anlamadılar. Kendilerine yapılan uyarı, öneri ve eleştirilerden olumlu yönde hiçbir ders çıkarmadılar ve de özeleştiri yapmadılar.
- İşçiKitle, KöylüKitle, GençlikKitle ve hatta AskerKitle çalışması yapmadılar (Elbette bu, onların kıvracağı bir iş değildir). Yapanları da "suskunluk kumkuması"na getirip "sinsi kuşatma" yöntemleriyle burjuvaziden önce vurmayı denediler!
- Siyasal/Sosyal Devrim yolunda taş üstüne taş koymayan grup, çevre ve örgütler, yasak savar/günü kurtarmaya çalışan tutum ve davranışlarıyla sınıf mücadelesinden, bağımsız sınıf tavrından ne kadar uzak olduklarını bir kez daha kanıtladılar. Böylece hem kendilerini böylece ve bir kere daha açığa vurdular hem kendilerine hem de devrimci hareketimize çok büyük zarar verdiler!..
- Hayat ve mücadelenin doğrulamayıp reddettiği teori pratiklerinde ısrarlı olanlar; devrimci hareketimizin yeni nitelikler kazanmasını geciktirdiler, çok büyük bir zaman kaybına, kadro israfına da sebep oldular.

Devrimci, sosyalist, komünist hatta bolşevik geçinen bu türden bir “sol cenah” örgütlerine *Kolektifimiz Çalışanları* ve de 15/16 Haziran Direnişi'nin Kadroları olarak “*Nasıl Yapılmalıydı?*” sorusunun cevabının verilmesini doğrusu bulamadık. Çünkü aradan geçen 42 yılda “sol cenah” örgütlerine ne deneyim aktarımında bulunabildik ne üzerlerinde anlamlı bir basınç uygulayabildik ne de sınıf mücadelesinde burjuvazi ile her alanda boy ölçüşebilecek birleşik, güçlü ve donanımlı bir **Sınıf Partisi** gerçekliğini bilince çıkarabildik.

Dileyen bu konuyu ayrıntılı işleyen telif çalışmalarımızı inceleyebilir. Belgelidir.

Kolektifimiz Çalışanları Olarak 15/16 Haziran Direnişi'nin 42. Yıldönümünde Ne yaptık?

- Öncelikle elimizde bulundurduğumuz ve de işçi sınıfının malı olan **Kurum** ve **Araç**larımızın bir değerlendirmesini yaptık. Sorunlarımızı tartışmaya açtık. Organlarımızda kimi rol ve sorumluluk alanların konumunu tartıştık ve gözden geçirdik. Yeni durumda iç hukukumuzun rasyonel işleyişi hakkında çalışmalar yaptık. İlgili ve ilgilenmesi gerekenlerle çeşitli toplantılar düzenledik. Nihai amacı: Sınıfsız, sömürsüz, sınırsız, eşitlikçi, özgür bir toplumu yaratmak olan bizim insanlarımızla, uygun bir çağrı metni hazırlayarak istişarî toplantı diyalog ve iletişim kurulmasına çalıştık. Devlet tekelci kapitalizminin faşistfaşizan yönelişlerini karşılamaya aday olan Komünistlerin birbirinin aklına, bilincine, deneyim ve birikimine şiddetle ihtiyacı olduğunu bilince taşıyarak; Komünist Kadro olmayı hak eden birey, grup, çevre ve örgütlerle diyaloglar aradık.
- 15/16 Haziran Direnişi'ni anma(!) konusunda *Kolektifimiz Çalışanları* ilkesiz, pragmatik “kullanma” yöntemiyle kapımızı çalanların, devrimci tarih ve geleneklerimizi çarpıtanların, sömürmeye yeltenenlerin taleplerine uygun cevaplar vererek, önerilerini reddettik.
- Yön Radyo 15/16 Haziran Direnişi'nin Kocaeli'ndeki eylemlerinin birinci sanığı, yaşayan tanığı ve “*İşçi Sınıfı Sendikalar ve 15/16 Haziran Olaylar, Nedenleri, Davalar, Belgeler, Anılar, Yorumlar*” isimli telif kitabıyla anılan *Kolektifimiz Çalışanı*, emektar arkadaşımız Sırrı Öztürk ile 3 saatlik bir çekim ve kayıt yaptı. Yön Radyo Sırrı Öztürk ile yaptığı kayıtların bir bölümünü kendi yorum anlayışı çerçevesinde yayımladı.
- Duyarlı ve kararlı insanlarımız Büro'muza kadar gelerek hem 15/16 Haziran'ı yapanlara teşekkür etti hem de çiçek getirme inceliğini gösterdi.
- *Kolektifimiz* ile ilkeli diyalog arayan herkese bizler de kucak kucak telif eserlerimizi ve yayın organlarımızı armağan ettik. Yararlanabilmeleri için arşivimizi açtık.
- Etkin Haber Ajansı 15/16 Haziran Direnişi ile ilgili olarak Sırrı Öztürk ile bir çekim ve kayıt yaptı. 40 dakika süren kayıtların aynen yayımlanacağını söylemelerine rağmen bu sözlerinde durmadılar. Sırrı Öztürk'ün ses kayıtlarını doğru tape edemediler ve onun dile getirmediği düşüncelerini ifade etmiş gibi kendi yorumlarını ekleyerek haber ajanslarında yayımlamay tercih ettiler!..
- CNNTÜRK TV *Kolektifimiz Çalışanları* ile telefon irtibatı kurdu. Yapmayı tasarladıkları “15/16 Haziran Belgeseli” hakkında takıldıkları soru ve sorunlarının cevaplarını öğrendi. Fikir aldı. Elemanlarının gelip röportaj ve çekim yapacağını söyledi. Fakat onlar da sözlerinin arkasında durmadı. DİSK'in sendika bürokratlarını, işçi aristokratlarını ve bazı akademisyenleri TV'ye çıkardı. CNNTÜRK TV de Komünistlere mikrofon uzatmanın riskini göze alamadı. Alamazdı.
- CNNTÜRK TV (program müdürü Rıdvan Akar) ayrıca çok büyük, fahiş ve maddî bir hata yaparak o günkü iktidar partisi AP'nin 274 ve 275 sayılı sendikalar ve toplu sözleşme yasalarında geriye doğru yapılan değişikliklerin I.TİP ile CHP'nin Anayasa Mahkemesi'ne başvuru yapmasıyla iptal edilmesini “15/16 Haziran'da Demokrasi Kazandı!” diyerek programını sonuçlandırdı(!) ve tarihimizi tahrife yöneldi. Hâlbuki 13 Haziran 1970 günü TBMM'de kabul edilen söz konusu kanun tasarıları, Senatoya gidmeden ve süresi içinde yasalaşmadığı için kadük düşmüştü geçersiz sayılmıştı. Bunu sağlayan ise, tarihsel ve sosyal haklılığıyla gerçekleştirilen, direnme hakkını başarıyla kullanan, 15/16 Haziran Direnişi idi. Anayasa Mahkemesinin anılan kanunları iptali ise daha sonraki tarihlerde gerçekleşecekti.

- Hayat TV ise daha önceki bir tarihte kimlerin yaptığını hatırlayamadığımız Sırrı Öztürk ile yapılan çekim ve kayıtlar arasından kendi yorumlarına göre eklektik yöntemle montajlayarak, uyarladıkları bölümlerin (yani sendikalizmi ve parlamentarizmi yücelten, sınıfı ve sınıflar mücadelesinin üstünü örtmeye yeltenen) yayımlanmasını uygun buldular. Eski sendikacı, E Yayınları sahibi Mehmet Atay ile Sabancı Üniversitesinde öğretim görevlisi Atilla Özsever'in görüşlerine daha çok yer verdikleri görüldü. Bir kez daha anlaşıldı ki, Hayat TV'de Komünistlerin özgün ve hayatın doğruladığı tez ve tahlillerinin dile getirileceği görüşlerinin yayımlanmasına asla ve zinhar yer vermemekte ısrarlıdır. Onlar da Sırrı Öztürk'ün devrimci yorumlarını kırparak, özünden soyutlayarak vermekte ve kendisine özgürce mikrofonlarını uzatmamaktadır.
- Anılan TV programlarında o dönemi yaşayan işçiler dışında söz söyleyenlerden; Mehmet Karaca, Mehmet Atay, Atilla Özsever, Rasim Öz vb. konuşmacılar âdeta pehlivan tefrikası anlatır gibi 15/16 Haziran Direnişi'ni devrimci özünden soyutlayarak, eylemin verdiği devrimci mesajın üstünü örterek, dönemin DİSK'li sendika bürokratları, işçi aristokratları gibi, tarihsel olay, olgu, veri ve süreçlerini tahrif ederek sunmuşlardır. Nesnel gerçeklik yerine Kemal Türkler'i, Kemal Sülker'i ve öteki sendikacıları mitleştirmiş, sendikacıların mahkemelerde ve cezaevlerindeki bireyci/benci yaşantılarının ve "vukuatlarının" üstünü örtmeye yeltenmiştir. Hâlbuki sistem bu türden "yorum" yapmaya yeltenenleri 15/16 Haziran Direnişi sürecinde sanık dahi yapmamıştır. Fakat ne hikmetse anılan şahıslar 15/16 Haziran hakkında ahkâm kesebilmektedir! Böyleleri çıkarıldıkları TV programlardaki konuşmalarıyla organik ilişkili işçi sınıfının "kendisi için sınıf olma" mücadelesindeki bilincini, örgütlülüğünü, militanlığını, atılganlığını, öncülüğünü, kararlılığını, siyasi savunma yaparak kendi tarihini yapışını ve yazışını ideolojik ve sınıfsal kimliklerine uygun biçimlerde gölgelemek istemişlerdir.
- Günümüzde devlet tekelci kapitalizminin işçi sınıfı ve emekçi halklarımız üzerindeki diktatörlüğü giderek artarken, geleceği kazanma, işçi sınıfının siyasi ve sendikal birliğinin gerçekleşemeyişi karşısında faşist ve faşizan eğilimlerin giderek yeni mevziler kazanacağını dile getirememişlerdir. Anılan kimselerin elbette bu görevi yerine getireceğini asla beklemiyoruz ve düşünmüyoruz.
- Tekelci Kapitalist Devletin organları, yazılı basınyayın kurumlarında ve TV'lerinde program yapabilenlerin(!) bir kısmı daha 1520 yıl öncesinde "sosyalizm/devrim" diye titleşiyor ve troçkist, tonyclifçi, rosa lüksemburgcu, campus maocu, anarşist, Harici Büro "TKP" ye angaje sahte komünist kimlikleriyle ortalıkta topaç misali dönüp dolaşıyorlardı. Böyleleri; sosyal sınıf ve sosyolojik emekçi halk gerçekliğinin üstünü örtmek ve gündemi çalmak ve de burjuvazi ile uzlaşmak için Yeni "sol", Özgürlükçü "sol", Postmodern "sol", Liberal "sol", yeni muhafazakâr akımların moda oluşuyla birlikte eski iddialarını yeni soslariyle yerli ve yabancı sermayenin doğrudan ya da dolaylı destekli TV'lerinde pazarlamaya başladılar...

SORUN Polemik

SORUN Polemik Dergisi'nin 49. Sayısı için hazırlanan bu yazıyı; **İŞÇİ BİRLİĞİ Gazetemizin** ortak görüşlerini de yansıttığı için yayımlanmasını uygun bulduk, ve bu yazının kitlesel biçimde dağıtımını yaptık.

İŞÇİ BİRLİĞİ Gazetesi
Büro Çalışanları